

че сичката ми фамилия, освѣнъ менс, е подъ покровителството на царицата но за която са прѣдполага че не са мѣси въ нищо. Че какъ е станжло туй? Какъ е послѣдовало?

— Не знаиж?

— Какъ е възможно? като си знаялъ сичко тогасъ.

— Колкото знаеше и министрътъ! никой, нито той самъ можн да открие отъ дѣ произлѣзе състраданіето на царицата къмъ донъ Жуана д'Агвилара и къмъ племенника му; и найстранното, че нито самъ донъ Жуанъ нито племенника му знаижтъ, увѣривамъ та, нѣщо повече отъ мене за туй покровителство. И за да ти донесажж исторіята, на която найлюбопытната сцена не съмъ ти казалъ еще, обаждамъ ти че уйка ми Сандоваль, великыйтъ Инквизиторъ, оплашенъ отъ влїяніето косто можеше да упражнява отъ време на време царицата, зе обѣщаніе отъ царя въ името на инквизиціята и на римскія дворъ Но нѣма да ма повѣрвашъ.

— Напротивъ, отговори графинята, вѣрвамъ сичко косто чуиж за Негово Величество.

— Зе обѣщаніе отъ царя че презъ сичкыя си животъ нема да приказва за политическы работы съ царицата нито на царското ложе »

Флоринда се засмѣ толкози на високо, што герцогътъ са чудяше какъ да я направи да млъкне.

« Госпоже! Госпоже! думаше ѝ той, помисля си, ако та чуижтъ, ще ма повредишъ.

— Какъ! не е ли позволенъ смѣхътъ?

— Въ кабинета на политическый мжжъ не възможно туй не става.

— Добрѣ! добрѣ! пое графинята, като са мжчаше да смали веселостъта си. И тѣй добрыйтъ ни царъ обѣвилъ ли е на сунругата си новытъ си намѣренія за ложевого запрещеніе?

— Да! но царицата се отговорила гордо: « че я послѣдняята селянка на царството има право да са грижи за щастіето и за работытъ на мжжа си; че безъ взаимно довѣріе не сществува истинно брако-